

[Bolvig]

Også det radikale venstre ser med sympati på forslag nr. B 37. Det har vi sagt tidligere, så det undrer mig, at hr. Kjelgaard mente, at det kun var venstrefløjen, der havde sympati for øget indsigt med monopoler.

Vi mener i hvert tilfælde som retsforbundet, at der er mange eksempler på, at monopolforetagender eller i hvert tilfælde firmaer, som har en næsten monopolagtig stilling, gennem konkurrencebegrænsende aftaler har generet forbrugerne og i øvrigt også en hel række andre produktionsvirksomheder. Det er klart, at vi som de fleste, der er imod konkurrencebegrænsende aftaler, leveringsnægtelser, prisfastsættelsesaftaler osv., synes, intentionerne i dette forslag er rigtige, og vi kan i hvert fald love en positiv udvalgsbehandling.

Med hensyn til forslag nr. B 36 vil jeg sige, at vi naturligvis også gerne vil være med til at lette erhvervslivets byrder, bl. a. gennem at nedbringe de meget ofte urimelige og tyngende administrative byrder. Vi finder gennemgående, at den fri konkurrence styrer priser og avancer, men vi mener bestemt ikke, at kontrol er unødvendig.

I Norge gælder pris- og avanceloven ikke for det mindre erhvervsliv, og da mindre virksomheder er meget afhængige af de stores prisfastsættelser, kunne det måske tænkes, at vi kunne gennemføre et forslag à la nordmændenes ordning. Jeg mener, det er en ting, man kan drøfte i udvalget, om vi ikke i hvert tilfælde kan komme fremskridtspartiet så meget i møde, at vi kan sløjfe pris- og avanceloven netop for de mindre virksomheder, som jo kunne udvælges efter visse om sætningskriterier.

Vi finder altså, at der er noget rigtigt i retsforbundets forslag, hvorfor vi også gerne positivt vil se på det i udvalget.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Vi har jo i den senere tid haft indtil flere erhvervsdebatter, hvor de enkelte partier har haft rig lejlighed til at komme frem med deres synspunkter, og det er vel noget, der er gået igen, at man gerne vil lette erhvervenes administrative byrder.

Når man ser sådan et forslag til folketingsbeslutning og læser overskriften, kan man også straks blive interesseret, men går man lidt nærmere ind i det, så står der jo

ikke noget af det, man forventer, men noget helt andet, noget om pris- og avancelov. Jeg kan egentlig ikke forstå, at retsforbundet ikke har fremsat et forslag, der direkte går på denne pris- og avancelov. Jeg kunne også tænke mig at vide, i hvilken grad man forventer at regeringen skulle lempe, hvor meget og hvor lidt, hvilke der skulle med, og hvilke der ikke skulle med. Jeg mener, det rigtige ville være, om vi havde fået et konkret forslag, hvis man mener, at det er her, det er galt.

Vi er nok en hel del, der mener, at som forholdene er for erhvervslivet i dag, så er det nok et spørgsmål, om ikke konkurrencen er så hård, at denne lov måske ikke er så nødvendig, som den var, dengang den blev vedtaget. Det er rigtigt, det vil jeg da give retsforbundet ret i, som der står i bemærkningerne, at det nok var lige så meget af psykologiske grunde, den i sin tid kom med i forbindelse med indkomstpoltikken.

Så er der monopolkontrollen. Det lyder meget godt, men jeg synes, man kan blive lidt træt af altid at høre om alt det, der er gået, og jeg håber, vi måske i udvalget kan få nogle ganske konkrete eksempler frem – det gælder de multinationale selskaber, det gælder andre – hvor man viser, at monopolkontrollen ikke slår til, og at det er så og så ufærdeligt. Jeg synes, det hidtil mest har drejet sig om påstande. Det kan godt være, de er rigtige; så håber jeg, det vil være muligt i udvalget at overbevise os om, at disse forslag er nødvendige.

På nuværende tidspunkt kan vi ikke støtte dem, men vi har sympati for de intentioner, der ligger bag det første forslag.

Ib Christensen (DR):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har givet tilslutning. Det var vel ikke nogen tilfældighed, at den mest venlige modtagelse af forslagene kom fra to andre liberale partier, nemlig venstre og det radikale venstre, mens der fra andre partier i denne sal til højre og til venstre var betydelig skepsis, alt afhængig af hvilket forslag der var tale om.

Der var en række partier – bl.a. fremskridtspartiet, de konservative og andre – der havde sympati for at lette de administrative byrder for erhvervslivet, også når det drejer sig om pris- og avancelovgivning, men til